

До Конституційного Суду України
вул. Жилянська, 14, м.Київ
01033

від Лихолая Валерія Євгенійовича

Конституційне звернення

19.06.14р. колегія суддів Апеляційного суду в області ухвалила рішення по справі №22ц/793/1375/14, що не відповідає вимогам ст.ст.212-215 ЦПК, це призвело до прийняття необгрунтованого та незаконного рішення.

На це рішення мною була подана касаційна скарга.

25.07.14р. суддя Вишого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ ухвалив – відмовити мені у відкритті касаційного провадження у справі №6-28015 ск14 на рішення апеляційного суду області від 19.07.14р. за позовом до ДП НВК «Фотоприлад», так як на думку судді моя касаційна скарга є необгрунтованою і викладені у ній доводи не викликають необхідності перевірки матеріалів справи.

Я взагалі не зрозуміло, чим керувався Апеляційний суд в області при відмові мені у моральній компенсації, посилаючись на ч.1ст.233 КзПП, яка ні якого відношення до моральної шкоди не має, а ч.2 ст.233 прямо вказує, що з питань заборгованості по заробітній платі працівник має право звернутися до суду з позовом про стягнення належної йому заробітної плати без обмеження будь-яким строком. З цього приводу є роз'яснення навіть Конституційного суду (є в матеріалах справи). Та і сам Апеляційний суд не заперечує проти положень ст.233 КЗпП при нарахуванні мені заборгованості та компенсації за її затримку, а потім чомусь суд вирішує, що я пропустив строк звернення до суду при визначені моральної шкоди.

Тому я звертаюсь до КСУ з проханням дати офіційне тлумачення ст 233 КЗпП на предмет строків звернення до суду з питань заборгованості по заробітній платі, та відношення цієї статті «щодо вимог по строкам при стягненні завданої матеріальної шкоди», як це тлумачить Апеляційний суд в Черкаській області у рішенні по справі №22ц/793/1375/14.

Правовідносини з моральної шкоди у КзПП регулює ст. 237-1, відповідно до якої я маю право на відшкодування моральної шкоди, тільки цього обгрунтування у моєї касаційній скарзі, судді Вишого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ не вистачило.

Яка ще потрібна аргументація порушення матеріального та процесуального права суддями Апеляційного суду області для судді Вишого спеціалізованого суду який проігнорував незастосування ст.237-1, а застосування ч.1ст.233 КЗпП, що безпосередньо не пов'язана з відшкодуванням моральної шкоди, визнав такими, що не потребують перевірки в рішенні апеляційної інстанції №22ц/793/1375/14 від 19.07.14р.???

Тому я звертаюсь до КСУ з проханням дати офіційне тлумачення п5 ч4 ст 328 ЦПК у зв'язку із застосуванням суддею Вишого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ в ухвалі від 25.07.14р (справа №6-28015ск14) п.5 ч.4 ст.328 ЦПК при неправильному застосуванні норм матеріального права чи порушення норм процесуального права апеляційною інстанцією, що є підставою для відкриття касаційного провадження незалежно від обгрунтованості касаційної скарги (ч.5 ст.328 ЦПК).

Неоднозначне застосування цих правових актів у рішенні Апеляційного суду Черкаської області по справі №22ц/793/1375/14, та ухвалі Вишого спеціалізованого суду України по справі №6-28015ск14 від 25.07.14р. призвели до порушення моїх конституційних прав та свобод (ст. 94).

Додатки:

Лихолай В.Є.